

Statsministeren

SVAR PÅ SPØRSMÅL NR. 2
TIL SPØRRETIMEN

20.mai 1992

Stortingets president

fra representanten Erik Solheim

"Avsløringene av frynsegoder og gyldne fallskjermer til Karl Glad, Egil Myklebust og Pål Kraby vitner om grådighet og om at Næringslivets Hovedorganisasjon har en totalt uansvarlig holdning til moderasjon og samfunnsmoral.

Hvilke konsekvenser vil dette få for Regjeringens samarbeid med NHO?"

President,

De kritikkverdige forhold som i den senere tid er blitt avdekket i Næringslivets Hovedorganisasjon har vakt stor oppsikt og berettigede reaksjoner, i næringslivet selv - og i det politiske miljø generelt, som i Regjeringen.

Dessverre finnes det i næringslivet også andre eksempler på urimelig høye godtgjørelser. Dette er tendenser til en kultur vi må ta klart avstand fra.

NHO har en viktig rolle i arbeids- og næringslivet. En slik organisasjon må nødvendigvis basere sin virksomhet på almen tillit. Først og fremst fra sine egne medlemmer og fra sine motparter. Men skal organisasjonen fylle sin rolle i det norske samfunnet må den også ha tillit fra samfunnet forøvrig, og fra myndighetene. Etter det som har skjedd, vil det være en sentral oppgave for NHO å gjenopprette en slik tillit. Jeg har merket meg at NHO har startet dette arbeidet. Regjeringen vil i likhet med andre følge den videre utvikling, og regner uten videre med at organisasjonen selv vil velge en linje - og en arbeidsstil som gjør at den kan oppfylle det mål å tjene norske næringslivsinteresser.

President, jeg deler fullt ut den forargelse Solheim og andre har gitt uttrykk for, når det gjelder fallskjermer i 20 millioners klassen. Jeg føler samtidig at det blir en avsporing av hva dette dreier seg om når enkelte har brukt saken som grunnlag for angrep på den ordning for statlige lederlønninger et bredt flertall i Stortinget har gått inn for, og der forarbeidet ble gjennomført under Regjeringen Syse.

Sammenlikningen er urimelig både fordi det dreier seg om helt andre lønnsnivåer og fordi innholdet av ordningen er offentlig kjent. Plassering av lederstilling i lønnskategori er offentlig. Det er også hvor mange som har fått tillegg og tilleggenes størrelse. Av de 480 som etter Stortingets fullmakt kunne få tillegg er det nå 42 personer, dvs. under 10 prosent, som har fått tilsammen ca. 2 mill.kr. Det er noe mer enn det Kraby fikk i årlig pensjon - og i snitt ca. 50 000 kr. pr. person. Et klart flertall i Stortinget gikk inn for at ordningen skulle være slik den nå er praktisert.

Regjeringen er innstilt på, i samband med budsjettet for 1993, å legge fram en samlet vurdering av de foreløpige erfaringer med det nye lederlønn-systemet. Stortinget vil da få anledning til, på et skikkelig grunnlag, også å vurdere spørsmålet om eventuell offentliggjøring av enkelt-kontrakter.

Vi skal huske at de kontrakter som allerede er inngått, bygger på at de personlige tillegg er en del av et fortrolig forhold mellom arbeidsgiver og arbeidstaker. Staten som arbeidsgiver kan ikke uten videre gå fra en slik avtale. Dersom Stortinget skulle komme til en annen oppfatning enn det gjorde sist ordningen ble drøftet, må de som har gått inn på kontraktene få tid og anledning til å vurdere forholdet på nytt før de enkelte tillegg eventuelt offentliggjøres.

Jeg vil ikke utelukke at en kan komme til andre vurderinger enn det Regjering og Stortingsflertallet la til grunn sist, men da må det skje

gjennom en skikkelig saksbehandling, der en veier fordeler og ulemper etter en grundig analyse, og der det etterpå gis tid for nye forhandlinger for de mennesker det gjelder, dersom premissene for ordningen skal endres.

Når det nå er avslørt uheldige forhold i det private næringsliv, bør det ikke lede staten til å ta snarveier ut fra en øyeblikksstemning.

Jeg er for åpenhet, men jeg er også for en skikkelig behandling både av mennesker og saker. I det lange løp tror jeg det er et syn de fleste i Stortinget vil være enige i.